CURRER BELLOVÁ:

SIROTEK LOWOODSKÝ

DÍL PRVÝ — PŘELOŽIL DR. KAREL FUNK

Zdvihla jsem svůj rukávník a šla jsem zase dále. Nehoda se přihodila a byla již pro mne odbyta; byťať to příhoda bezvýznamná, nikterak romantická, a ni zajímavá; přinesla pouze na hodinu změnu do mého jednotvárného života.

Bylo potřebí pomoci a já ji poskytla, jsouc o ni požádána.

Těšilo mne, že jsem něco vykonala; čin ten byl sice prostý, obyčejný, ale bylo to přece něco činného a já byla už syta svého stále trpného života.

Nový obličej podobal se mnoha obrazu, jenž byl vřazen do sbírky obrazů mé paměti; lišil se však ode všech ostatních tam visících, předně tím, že to byl obraz muže a za druhé, že působil dojmem zasmušilosti, přísnosti a síly. Měla jsem jej stále před sebou; i když jsem přišla do Hayes a dávala psaní na poštu; viděla jsem jej po celou cestu, když jsem spěchala s vrchu domů.

Když jsem přišla k plotu, zastavila jsem se tu na minutu, rozhlížeje se kolem a nasloucheje, dominaje se, že snad opětně uslyším dupot koňských podkov a střemkovanou cestu a že opět se mi zjeví jezdec v pláští a novofoundlandský pes, podobný "Gytrashovi." Avšak viděla jsem ponze plot a osekanou vrbu před sebou, zvedající se tiše vzhůru v paprscích měsíčních, slyšela jsem pak slabě šustění větru, jenž šuměl lahodně v stromoví kolem Thornfieldu, ještě asi hodinu vzdáleného; když podívala jsem se tímto směrem, odkud vycházelo šumění, uzřela moje oka předtuchy prostou světelnou zář v jednom okně, to mi připomenulo, že již je pozdě, a proto spěchala jsem domů.

Nerada vracela jsem se do Thornfieldu, neboť přestoupiti jeho práh znamenalo navrátiti se k nudnému životu, přejíti tichou předsíň, vystoupiti po tmavých schodech, navštíviti svůj osamělý pokojík a pak setkati se s mírnou paní Fairfaxovou a trávit s ní dlouhý zimní večer, s ní samotnou pouze — to vše stačilo, bych sthnula úplné slabé rozničení, jež cesta ve mně vzbudila, bych opět ně spoutala ducha svého nekonečnými pouty jednotvárného a tichého životství, životství, jehož výhody, spočívající v bezpečnosti a pohodlí, nedovedla jsem oceniti.

Jak by mi tehdy bylo prospělo, kdybych byla strčena do bouřlivého nejistého, zápasuplného života a kdybych byla poučena drsnou a trpkou zkušeností, toužati po klidu, pro který nyní jsem se trápila.

Ano, právě tak jako prospěje muži přesycenému státím svědomím "v příliš pohodlné židli" delší procházka, právě tak bylo přirozené přání za mých okolností po změnu ruchu.

Váhala jsem chvíli a vrátila, zvuněž tak na trávníku jsem chvíli stálela, pak procházela jsem se sem a tam po dláždění před domem. Okenice skleněných dveří byly zavřeny, tak že jsem nevnitř dovnitř, ani mé i duch můj jakási se odvracely od temného domu. Tmavé to skrýše, dle mého soudu plné temných pokojíků, k nichž šířícímu se nade mnou mu drženou mou, prostému veškerých mračen, měsíc vystupoval velebně, tak že jeho pruh opouštěje vrcholky kopců, za kterými byl vyšel, vykukoval stále dále a dále do hlubin pod sebe, jako by chtěl se vznésti až k zenitu, k tmavému a nevyzpytatelné hlubokému a nezměrně vzdálenému, za nějž pak následovaly mihotající se hvězdy při pohledu na ně srdce mé se chvělo a krev vřela mi v žilách.

Dosela nepatrné věci přivádějí nás opět k zemi: i přednímy byly hodiny, to stačilo, že od vrátila jsem se od měsíce a hvězd, otevřela postranní dveře a vešla do vnitř.

V předsíni nebyla tma, ale také ne úplné světlu; bylať osvětlena pouze závěsnou, bronzovou lampou; teplá zář lila se sem a na dolní část dubového schodiště. Tato červenavá zář vycházela z velké jídelny, jejíž dvoukřídlé dveře byly osvětleny, takže bylo viděti veselý oheň za mřížovím kamen, ozařujíce mramorová kamna s mosaznými ozdobami a osvětlujíce rozkošnými paprsky červené draperie a hladce natřený nábytek; osvětlovaly také skupinu lidí u kamen; ale sotva jsem ji zahlédla a sotva jsem zaslechla veselou směs hlasů, mezi nimiž jsem poznávala také hlas Adély, zavřely se dveře.

Spěchala jsem do pokoje k paní Fairfaxové; tam také byl oheň, ale nebylo tu ani světla, ani paní Fairfaxové. Místo toho však viděla jsem, jak na koberci seděl vzpřímen veliký pes, černý s bílými skvrnami, s dlouhou hřívou, podobný onomu Gytrashovi na pustině, dosela sám, vážně hledě na ohen.

Podobal se mu tolik, že jsem přistoupila k němu a zvolala jsem: "Pilote!" Zvíře se zvedlo a přibližuvši se ke mně, nemeškávalo mne.

Laskala jsem jej, při čemž on vrtěl dlouhým ohonem, avšak tak o samotě vypadal jako začarované zvíře a ještě k tomu ani jsem nevěděla, odkud přišel.

Zazvonila jsem, neboť jsem potřebovala světla, a pak chtěla jsem se také něco dovědětí o tom to návštěvníku.

Vesla Lea.

"Co je to za psa?"

"Přišel se svým pánem."

"S kým?"

"S panem Rochesterem, on právě teď přišel."

"Skutečně? A je paní Fairfaxová u něho?"

"Ano, i slečna Adéla, jsou v jídelně a Jan šel pro lékaře, neboť pánovi přihodila se nešťastí, upadl na led a on si při tom vyvrknul nohu."

"Kdo upadl mu na samotě u Hayes?"

"Ano, když sjížděl s vrchu dolů, kůň klouzl na bolé."

"Ah! Přineste mi světlo Leo, ano?"

Lea přinesla mi světlo.

Sotva vešla, následovala za ní paní Fairfaxova, jež mi opakovala týž zvěsti, dodávajíc ještě, že lékař pan Carter už přišel a nalézá se u pana Rochestera. Na to odbočila, by dala vařiti čaj, a já šla po schodech nahoru, bych v svém pokoji odložila cestovní šaty.

Kapitola XIII.

Pan Rochester ast dle nařízení lékařova ulehl toho večera brzo, přístího jitra však nevstal záhy. Když sešel dolů, musil vyjednávati různé důležitosti, byťť přišel správce a několik nájemců, kteří s ním mluvili.

Adéla i já musily jsme býti opuštěny knihovnu, sloužící každodenně za přijímací pokoj četným lidem, jež měli s panem co vyjednávati. Bylo tedy zatopeno nahoře v jednom pokoji a tam odnesla jsem naše knihy a zařídila jsem se, abych se tak mohla schovati v jejím stínu a když pak minuty jsme uhlouk, jehož záclona byla spuštěna, vešly jsme do nádherného pokoje, za nímž se nalézajícího.

Dva voskové svíce stály rozsvíceny na stole a dva jiné na římse krbu. Pilot ležel vedle kamen hrdě si v jich světle a při jich nádherném teple; vedle psa klečela Adéla. Pan Rochester spočíval na pohovce, pa o ni napolo opřen.

Maje nohy podepřeny o podstavec, díval se na Adélu a na psa, oheň pak osvětlovaly jasně jeho tvář, poznala jsem v něm ihned svého poutníka s vystupujícím širokým obočím, hranaté jeho čelo vystupovalo ještě více tím, že nahoře táhly se celem napříč černé vlasy. Poznala jsem ihned jeho ústa vyznačený mu, pozoruhodnější spíše svým rázem nežli krásou, jeho široké nozdry, jež s kazovaly dle mého mínění na slušnou povahu, jeho statná čela, hradu a dolní čelist — ne nebyl to klam, všecky tyto tři věci prozrazovaly zlost.

Viděla jsem také, že jeho postava, nyní bez pláště, byla právě tak hranatá jako jeho obličej. Byla to statná postava se stanoviska nějakého athleta, s širokými prsy a úzkými boky, ale nebyla to postava štíhlá ni vděkuplná.

Pan Rochester zpozoroval jistě příchod můj a paní Fairfaxové, avšak bylo vidět, že nemá chuti všímati si nás, neboť nepodzvedl ani hlavy, když jsme se blížily.

"Zde jest slečna Eyrová, pane," pravila paní Fairfaxová svým klidným způsobem.

Kývnul, aniž by však spustil zraku se skupiny dítěte a psa. — "Ať se slečna Eyrová posadí," řekl; ale v jeho nuceném, škrobeném kývnutí a v netrpělivém, obřadném tonu skrývalo se něco, jakoby chtěl říci:

"Co je u ďábla po tom, je li tu slečna Eyrová nebo ne. Nejsem teď naložen hovořiti s ní."

Usedla jsem, zbavena jsouc již rozpaků. Přijetí s dokonalou zdvořilostí bylo by mne nejspíše znátlilo, nebyla bych dovedla odpovídati na to patřičně se své strany a spatřiti to stejně uhlazeným a vděkuplným způsobem; drsné jeho chování zbavilo mne všech obvyklých povinností, naopak, slušné uhnutí při rozmarném jeho chování zjednávalo mi jakousi převahu. Mimo to výstřednost jeho chování bylo trochu zajímavé; bavilo mne, jak si bude asi dále počínati.

Choval se právě tak jako sobě, totiž mu nedbával, ani se nehýbal.

Tu paní Fairfaxová, domnívajíc se, že jest nutno, aby někdo okázal se vlídným, počala mluviti Laskavě, ale jednotvárně jako obyčejně litovala jej, jaký nával práce měl po celý den, co za obtíže při tom musil vytrpěti se svou podvrtnutou nohou, na to velebila jeho trpělivost a vytrvalost, jakou při tom zachovával.

"Madam, přál bych si čaj," byla jediná odpověď, kterou dostala.

Rychle zazvonila a když nářadí s čajem bylo přineseno, připravovala číšky a lžíce s pečlivou rychlostí.

Odebrala jsem se s Adélou ke stolu, avšak domácí pán neopustil pohovky.

"Nepodala byste panu Rochesterovi číšku s čajem?" pravila paní Fairfaxová. "Adéla by jej mohla rozlíti."

Učinila jsem tak, jak žádala. Když brał číšku z mé ruky, Adéla soudíc, že nastala příznivá chvíle k tomu, aby se za mne přimluvila, zvolala:

"Víte-ne pas, monsieur, qu'il a un votre petit coffre?" "Že jest, pane, také dar pro slečnu Eyrovou ve vašem malém vaku?"

"Kdo mluví o darech?" odvětil nevrle. "Očekávala jste dar, slečno Eyrová? Máte potěšení z daru?" a při tom upřel na mne tvář své ostré, hnědé a pronikavé oči.

"Nevím, pane, mám se tím mnoho zkušenosti, ale obyčejně bývají dary považovány za velice příjemnou věc."

"Obyčejně bývají považovány ale co vy o tom soudíte?"

"Musila bych míti dosti času k uvážení toho, než bych mohla dáti vám odpověď, jež by vás uspokojila. Nadto lze se dívati s několika stran, že ano, a dříve mám to přihlédnouti ke všemu, než o něm projevím úsudek."

Slečno Eyrova, ve nejste tak upřímná, jako Adéla, ta čeká s kouskem za vlas jakoukoli otázku, než pak stále se jí vykrucuje."

Ponévadž mohu mnoho slovy svými zasluhám než Adéla, mám může se opírati o pravou starou známost a o právo čtyřiceti let, neboť říkám, že vždy dával jste jí dárem hrnky, ale kdybych já něco takového odvážila se žádati, neřekl bych se o nemocech, jako jsem viděl a jakož jsem mnohokrát vykonala, abych mohla míti nároky na nějakou odměnu."

"O nedělejte se tak přísně skromnou. Zkoumal jsem Adélu a shledal jsem, že jste se v ní dala velkou prací, není snadnou vytrvalostí, umná vlohu a přece v tak krátkém čase docílěla se takových úspěchů."

(Pokračování.)

NOŽKY "Lucky Stop", nejlepší pro každou domácnost a předplatného na **Pokrok zdarma** se doplatek 50c

50,000 KNIH

Uplně Zdarma

Je to zázračná kniha a posílá se POUZE MUŽŮM. Ona vám poví prostou, pochopitelnou řečí, jak lze vyléčiti ztracenou mužnost, otravu krve či syfilis, ztrátu životní šťávy, ztrátu síly, újedy, nezážívnost, žaludeční, jaterní, ledvinové a měchýřové nesnáze, revmatism, kapavku a nově chycené nemoci, složeninu roury močové a všecky nemoce, vlastní mužům, ve vašem vlastním domově, privátně, tajně a za velmi nízkou cenu. Tato bezplatná knížka vám poví, proč trpíte a jak můžete se trvale vyléčiti. Obsahuje celé skladiště vědomostí — právě to, co každý ženatý i svobodný muž měl by věděti. Tato knížka byla sepsána lékařem, který věnoval léta studiu a zkoumání těchto zvláštních nemocí.

Pamatujte, že se posílá naprosto zdarma, vyplaceně, v prosté zapečetěné obálce. Nepošlejte žádných peněz — pouze napište zřetelně svoje jméno a adresu na spodní kupon a pošlete nám jej ještě dnes.

KUPON NA BEZPLATNOU KNIHU.

DR. JOS. LISTER & CO.
B. 202—22 Fifth Ave., Chicago.

Pánové: Dle vaší nabídky bych byl(a) potěšen(a), kdybyste mi mohli úplně zdarma jednu z vašich bezplatných knih poslati.

Jméno .....

Ulice a číslo .....

Město ..... Stát .....

THE

MERCHANTS NATIONAL BANK

OF OMAHA, NEB.

UNITED STATES DEPOSITORY

Capital $500,000.00. Surplus and profits, $700.00.00.

The Merchants National Banka otevřela spořitelní oddělení a bude platiti na uložené penize 3 procenta úroku ročně - - - - - -

Chceme s vámi obchodovat

2775

LUTHER DRAKE, President. FRANK T. HAMILTON, Vice President.
FRED P. HAMILTON Cashier. B. H. MEILE, Ass't Cashier. C. E. DUGDALE, Ass't Cashier.

Frank Svoboda

Umělecký závod

POMNÍKOVÝ

Největší

sklad pomníků

ve Spojených Státech

1215-25 So. 13th Str.

OMAHA, NEBR.

Phones:
Office: Douglas 1872.
Residence: Douglas 5216.

SAMOŽITNÁ

WHISKY NA GALLONY

10,000 gallonů za následující ceny:

Kořalka tato se vyrovná každé 6-dollarové kořalce a nebudete-li s ní spokojen, navrátíme Vám peníze.

2 gallony $4.25

3 gallony $6.00

5 gallonů $9.75

10 gallonů $18.00

Dovoz vyplacen.

Objednejte přímo z této zmínky.

Přesvědčte se a nedejte se svésti na levnější pramen. Zboží nejlepší jakosti za nejlevnější ceny. Za správné dodání a spokojenost se ručí. Píšte si o ceník cenník český.

Harvest King Distilling Co.

300-12 West 6th Str., KANSAS CITY, MO. Dept. D.

Žádný zákon nezakazuje liberty pro Vaši potřeba objednati. Chraňte se před padělky, zakažte sousedů!